رسالت

روزنامه سیاسی، فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی صبح ایران

صاحب امتیاز: بنیاد رسالت

مدیرمسئول: محسن پیرهادی

سردبیر: مسعود پیرهادی

نشانی: تهران، خیابان استاد نجات اللهی جنوبی خیابان شهید اسماعیل محمدی- پلاک ۱

کدپستی: ۱۵۹۹۹۷۶۷۱۱ | تلفن: ۱۰-۸۸۹۱۰۸۰۶

چاپ: کارو کارگر | تلفن: ۰۲۱۶۶۸۱۷۳۱۷

شنبه

۱۱ مهر ۱۴۰۵

۲۱ ربیع‌الثانی ۱۴۴۸

۳ اکتبر ۲۰۲۶

سال چهل و یکم

شماره ۱۱۴۸۱

WWW.RESALAT-NEWS.COM

اوقات شرعی

اذان ظهر ۱۱:۵۳

اذان مغرب: ۱۸:۰٤

اذان صبح فردا: ٤:۳۸

طلوع آفتاب فردا: ۰٦:۰۱

خوانندگان فهیم روزنامه رسالت می‌توانند پیام‌های خود را به سامانه‌های ۱۰۰۰۲۱۸۸۹۱۰۸۰۸ یا ۵۰۰۰۱۰۶۰۶۵۸۱۱۹ پیامک کرده و مسائل و مشکلات خود را بیان نمایند. بی‌صبرانه منتظر پیام‌های گرم شما هستیم.

کلام امیر

امام(علیه السلام) فرمود: کمی عائله یکی از دو آسایش است.

شاه‌بیت

زآب دیده من فرش خاک ترمی‌شد
زبانگ ناله من گوش چرخ کرمی‌گشت
سعدی

جمهوری اسلامی ایران در حالی یک صدا از آمادگی نبرد با دشمن ظالم می‌گوید که تحرکات منطقه احتمال افزایش تنش را قوی‌تر کرده است

آماده‌باش ایران و آرایش نظامی دشمن

گروه سیاسی

ادامه از صفحه اول

فراموش نکرده‌ایم که درگیری‌های مستقیم از ۹ اسفند ۱۴۰۴ یا ۲۸ فوریه با تجاوزات ائتلاف غربی آغاز شد و حتی پس از آتش‌بس شکننده ۱۹ فروردین یا ۸ آوریل، این آمریکا و متحدانش بودند که با حملات پراکنده و تداوم فشارهای همه جانبه نظامی و اقتصادی، مانع از بازگشت آرامش به منطقه شدند. اکنون نیز اذعان نهادهای وابسته به خود هژمونی غرب، نظیر شورای روابط خارجی آمریکا، مبنی براینکه وضعیت منطقه همچنان «روبه وخامت» است، گواهی روشن برشکست پروژه‌های مهار و تداوم بحران‌سازی توسط این ائتلاف نامشروع است.

آرایش نظامی استکبار: توهم قدرت در سایه ناوهای هواپیمابر

قوی‌ترین و بارترین قرینه نظامی در بر هه کنونی که نشان دهنده خوی تجاوزکارانه ایالات متحده است، اعزام ناوگروه هواپیمابر «تئودورروزولت» (USS TheodoreRoosevelt) به آب‌های منطقه است. این ناوگروه به همراه لشکری متشکل از حدود نه هزار نیروی نظامی جدیدروانه منطقه شده است. ترکیب این نیروهای متجاوز شامل بیش از هفت هزار ملوان و قریب به دو هزار تفنگدار دریایی است. بر اساس گزارش‌های منتشرشده توسط خبرگزاری‌هایی نظیر آسوشیتدپرس، در صورت تکمیل این آرایش خصمانه تا اواخر ماه اکتبر، ماشین جنگی آمریکا سه ناو هواپیمابر و دو گروه آبی-خاکی را در منطقه مستقر خواهد کرد. این یعنی تجمع بیش از بیست هزار نیروی دریایی و تفنگدار تا دندان مسلح به همراه صدها فروند تجاهیزی در مجاورت مرزهای محور مقاومت.

اما تحلیلگران مستقل و آگاه به خوبی می‌دانند که این لشکرکشی عظیم، برخلاف ادعاهای مقامات کاخ سفید، صرفاً یک اقدام با ماهیت «تقویت دفاعی» نیست. هم‌زمان با این جابه‌جایی‌های گسترده و تهدیدآمیز، دونالد ترامپ با ادبیاتی قلدرمآبانه و خارج‌ازعرف دیپلماتیک، صراحتاً از احتمال تشدید بمباران‌ها علیه مواضع جمهوری اسلامی ایران پس از انتخابات میان دوره‌ای آمریکاسخن به میان آورده است. وی در مصاحبه‌ای با نشریه تایم، در اقدامی که نشانگر استراتژی ارعاب و تروریسم دولتی است، ازتوضیح درباره اهداف احتمالی حملات خودداری کرده و کوشیده است تا سایه تهدید را بر سر منطقه حفظ کند. ازاین منظر، استقرار سومین ناوهواپیمابر در آب‌های خلیج فارس و دریای عمان را باید یکی از عینی‌ترین و خطرناک‌ترین شاخص‌های آماده‌سازی گزینه نظامی توسط مستکبران دانست؛ تلاشی مذبوحانه برای مرعوب ساختن ملتی که دهه‌هاست نشان داده در برابر ماشین‌های جنگی غرب هرگز سر خم نخواهد کرد.

سپر دفاعی شکننده: هراس ائتلاف غربی- عربی از شمشیر داموکلس مقاومت

درسوی دیگر میدان، واشنگتن در حالی شعار حمله و تهاجم سر می‌دهد که در خفا، به شدت نگران عواقب این مسئله یک‌نشانه بسیار مهم و استراتژیک در تحلیل رفتار دشمن است؛ آمریکا صرفاً در حال آماده‌سازی برای یک حمله یک طرفه و بدون هزینه نیست؛ بلکه استراتژیست‌های پنتاگون با وحشت تمام در حال محاسبه هزینه‌های گزاف موج دوم درگیری برای پایگاه‌های نظامی خود و اقتصاد شکننده متحدان منطقه‌ای‌شان هستند. آنها به خوبی می‌دانند که دکترین دفاعی جمهوری اسلامی ایران مبتنی بر پاسخ متناسب، قاطع و پشیمان کننده است و هرگونه خطایی از سوی ائتلاف متجاوز، می‌تواند کل جغرافیای انرژی جهان را با یک بحران بی‌بازگشت مواجه سازد. استقرار سامانه‌های پاتریوت، بیش از آنکه نشان دهنده قدرت باشد، نماد بارزوحشت ائتلاف غربی از سیلی محکم مقاومت است.

قمارسیاسی کاخ سفید: باج‌خواهی در سایه وحشت از بازارهای جهانی

مقامات آمریکایی در روزهای اخیر نشان داده‌اند که هیچ اراده‌ای برای توقف ماشین جنگ‌افروزی خود ندارند. دونالد ترامپ در هفدهم سپتامبر در گفتگو با آکسیوس ادعا کرد که دریک «نقطه عطف» تاریخی قرارگرفته و در حال بررسی تصمیمی حیاتی برای ازسرگیری عملیات گسترده و همه‌جانبه علیه جمهوری اسلامی ایران است. در همان گزارش‌ها فاش شد که رئیس جمهور آمریکا و طراحان جنگ در پنتاگون، با وجود هزینه‌های سرسام‌آور، سطح حضور نیروهای آمریکایی مستقر در خاورمیانه را دست‌کم تا پایان سال جاری میلادی در بالاترین حد ممکن نگه داشته‌اند تا در صورت نیاز به یک جنگ تمام‌عیار، غافلگیرنشوند. این یعنی تهدیدات استکبار از سطح لفاظی‌های توخالی و بلوف‌های سیاسی فراتر رفته و در حال تبدیل شدن به یک آرایش نظامی و عملیاتی عینی است.

اوج این رفتار متکبرانه در اول اکتبر نمایان شد؛ جایی که ترامپ بالحنی تهدیدآمیز اعلام کرد که ایران یا باید به آنچه او توافقی «بسیار عادلانه» می‌خواند تن دهد، یا با پیامدهای بسیار شدیدی مواجه خواهد شد. منظور او از توافق عادلانه، چیزی جز تسلیم محض و چشم‌پوشی ملت ایران از حقوق مسلم هسته‌ای، موشکی و منطقه‌ای خود نیست؛ خیالی خام که در چهل سال گذشته هرگز تعبیر نشده است. واکنش جهانی به این قمار سیاسی بسیار معنادار بود؛ در همان روز اعلام این تهدیدات و انتشار خبر اعزام ناو سوم، بازارهای جهانی انرژی که به شدت به امنیت خلیج فارس وابسته‌اند، دچار تلاطم شدند و قیمت نفت در واکنشی عصبی بیش از چهار درصد جهش کرد. خبرگزاری رویترز این مسئله را با بازتابی از هراس جامعه جهانی از جنون جنگ‌طلبی آمریکا دانست. این جهش قیمتی نشان می‌دهد که هزینه هرگونه ماجراجویی علیه ایران، مستقیماً از جیب شهروندان غربی و اقتصاد جهانی پرداخت خواهد شد.

تقلای رژیم نامشروع صهیونیستی: داستان سرابی هسته‌ای و هراس از دژهای تسخیرناپذیر

در کنار شیطان بزرگ، رژیم غاصب صهیونیستی نیز که حیات خود را در بحران آفرینی و خونریزی می‌بیند، تقلا می‌کند تا گرینه جنگ مجدد با ایران را در صدر دستورکارهای منطقه‌ای نگه دارد. یک مقام ارشد این رژیم اشغالگر، در مصاحبه‌ای با یک رسانه وابسته به دربار سعودی که خود نشان دهنده پیوند شوم ارتجاع عرب و صهیونیسم است، وقیحانه ادعا کرده که حمله مجدد به ایران «فقط مسئله زمان» است. این مقام صهیونیست مدعی شده است که در صورت عبور ایران از خطوط قرمز توهمی آنها، تل آویو چه درکنار ارباب آمریکایی خود و چه به تنهایی، آماده اقدام نظامی است. بر اساس گزارش رسانه‌هایی نظیر تایمز آو اسرائیل، بهانه اصلی این رژیم برای چنین لفاظی‌هایی، روند طبیعی و قانونی تقویت و استحکام بخشی به تأسیسات صلح‌آمیز هسته‌ای ایران است؛ به‌ویژه تحولات در منطقه استراتژیک کوهستان کلنگ (Pickaxe Mountain) که خواب را از چشمان متجاوزان ربوده است.

البته تحلیلگران مستقل به‌خوبی واقف‌اند که این ادعاها را باید صرفاً در حد لفاظی‌ها و جنگ روانی یک رژیم منزوی و رو به زوال ارزیابی کرد، نه یک واقعیت اثبات‌شده درباره تصمیم قطعی عملیاتی. رژیم صهیونیستی که در تأمین امنیت مرزهای جعلی خود در برابر گروه‌های مقاومت عاجز مانده است، هرگز توانایی رویارویی مستقیم با قدرت بلامنازع جمهوری اسلامی ایران را ندارد. با این حال، بخش مهم ترماجرا این است که تصاویر ماهواره‌ای مستقل نشان دهنده افزایش چشمگیر و افتخارآمیز فعالیت‌های ساختمانی و ارتقای سطح دفاعی در تأسیسات کوهستان کلنگ هستند. مرکز مطالعات استراتژیک و بین‌المللی (CSIS) نیز تأیید کرده است که فعالیت‌های ساخت و ساز در این مجموعه در سال ۲۰۲۶ به بالاترین سطح تاریخی خود رسیده است. هرچند همین اندیشکده‌های غربی نیز اعتراف می‌کنند که هیچ شواهد متقنی دال بر انتقال سانتریفیوژ‌ها یا فعالیت‌های غیرصلح‌آمیز در این تأسیسات وجود ندارد، اما صرف نفوذ ناپذیری این پایگاه‌ها، خشم و استیصال دشمنان را برانگیخته است.

دکترین دفاع پیش‌دستانه و ویرانگر: سایه سنگین مقاومت بر سر منافع متجاوزان

درچنین کارزاری، جمهوری اسلامی ایران هرگز دست به ابتکار عمل تنها در دست اردوگاه متجاوزان آمریکایی-صهیونیستی نیست. خبرگزاری رویترز در گزارشی تکان‌دهنده در اول اکتبر، از برگزاری نشست‌های فشرده میان فرماندهان عالی‌رتبه و مقامات ارشد نظامی ایران خبرداد. براساس این گزارش، دلاورمردان نیروهای مسلح جمهوری اسلامی در حال طراحی و بررسی پاسخی هستند که ابعاد و گستره آن به مراتب وسیع‌تر، ویرانگرتر و کوبنده‌تر از دور قبلی عملیات‌ها در صورت هرگونه حمله مجدد آمریکا خواهد بود.

آنچه لرزه بر اندام استکبار انداخته، تغییر دردکترین متجاوزان، نباید از یاد برد که مسیر دیپلماسی همچنان زنده است، هرچند شکاف سیاسی میان دو طرف، به دلیل زیاده‌خواهی‌های بیمارگونه و لجاجت‌های کاخ سفید، بسیار عمیق و پرناشدنی به نظر می‌رسد. این عامل مهم، باعث می‌شود تا نتوانیم از حتمی بودن و یا فوریت قطعی یک جنگ فراگیر سخن بگوییم. مذاکرات غیرمستقیم با واسطه‌گری کشورهایی نظیر قطر و عمان، با وجود کارشکنی‌های مکرر آمریکا، همچنان در جریان است. در این عرصه دیپلماتیک، این جمهوری اسلامی ایران بوده است که با ارائه پیشنهاداتی منطقی، عادلانه و صلح‌جویانه، حسن نیت خود را به جهانیان ثابت کرده است. تهران رسماً پیشنهاد داده بود که در صورت پایان دادن ائتلاف متجاوز به محاصره ظالمانه دریایی، لغو فوری و بی‌قید و شرط تحریم‌های غیرقانونی نفتی و برقراری یک آتش‌بس پایدار، این آمادگی را دارد تا ظرف مدت کوتاه هفت روز، مسیر ترانزیتی تنگه هرمز را به طور کامل بازگشایی کرده و مذاکرات سازنده هسته‌ای را از سر بگیرد.

اما پاسخ واشنگتن چه بود؟ ترامپ با همان روحیه استکباری‌بی‌منطق خود، این پیشنهاد سخاوتمندانه و گره‌گشا را رد کرد. خبرگزاری آکسیوس و همچنین آسوشیتدپرس در گزارش‌های اواخر سپتامبر خود تأیید کرده‌اند که با وجود تلاش خستگی‌ناپذیر میانجی‌گران برای جلوگیری از یک فاجعه منطقه‌ای، اختلافات بنیادین درباره امنیت تنگه هرمز، لغو تحریم‌های ظالمانه و حقوق مشروع هسته‌ای ایران، همچنان به قوت خود باقی است. این وضعیت، پارادوکسی خطرناک را در خاورمیانه رقم زده است: شدیدترین سطح از آماده‌سازی‌ها و تحرکات نظامی، هم‌زمان با تداوم لرزان دیپلماسی. البته در منطق روابط بین‌الملل، این دوگانگی لزوماً متناقض نیست؛ در چنین بحران‌های عمیقی، دیپلماسی و ابزار قدرت نظامی دوشادوش یکدیگر حرکت می‌کنند، اما تفاوت در اینجاست که قدرت نظامی ایران ذاتاً دفاعی و در خدمت حفظ امنیت ملی است، در حالی که قدرت نظامی آمریکا، اهرمی نامشروع برای باج‌گیری دیپلماتیک و غارت ثروت ملت‌هاست.

تنگه هرمز، این آبراهه استراتژیک که شریان حیات اقتصاد جهانی است، اکنون از یک مسیر ترانزیتی صرف، به یکی از محورها و مراکز ثقل اصلی منازعه و رویارویی حق و باطل تبدیل شده است. مسئله امروز دیگر تنها پرونده هسته‌ای ایران نیست؛ بلکه آمریکا با خوی امپریالیستی خود می‌کوشد تا با بهانه‌تراشی، کنترل عبور نفتکش‌ها را تحت هژمونی نظامی خود درآورد و استقلال کشورهای منطقه را نقض کند. در مقابل، حافظان امنیت خلیج فارس دایران، بازگشایی کامل هرمز و تضمین امنیت آن را مشروط به توقف محاصره اقتصادی و احترام به حقوق حاکمیتی خود دانسته‌اند. در همین فضای غبارآلود و متشنج بود که یک نفتکش بزرگ حامل حدود دو و نیم میلیون بشکه نفت در آب‌های هرمز هدف پرتابه‌ای ناشناس قرار گرفت؛ حادثه‌ای که شبکه الجزیره آن را مخابره کرد. این واقعه زنگ خطری جدی برای غرب است و نشان می‌دهد که دور بعدی درگیری، برخلاف مرحله نخست، دیگر یک رویارویی محدود نخواهد بود، بلکه در صورت حماقت دشمن، آتش جنگ به ترکیبی مرگبار از بحران هسته‌ای، انسداد هرمز، فروپاشی معماری انرژی منطقه و درهم شکستن محاصره اقتصادی تبدیل خواهد شد.

سناریوسازی‌های سوخته‌پروژه‌های عملیات روانی و بهانه‌تراشی‌های واهی

در کنار تمام این صف‌آرایی‌های واقعی، استکبار جهانی از حربه دیرینه خود، یعنی سناریوسازی و عملیات‌روانی کثیف، نیز غافل نشده است. در روزهای اخیر، ماجرای مشکوک پیرامون هواپیمای شرکت فلای دبی (Flydubai) به‌عنوان یک متغیر جدید وارد معادلات امنیتی و رسانه‌ای شده است. دریک الگوی آشنا از فرافکنی، ترامپ بلافاصله تلاش کرد تا پیش از انجام هرگونه تحقیقات مستقل و مستند، انگشت اتهام را به سوی ایران نشانه رود و تهدید کرد که در صورت اثبات ارتباط جمهوری اسلامی با این حادثه، واشنگتن واکنشی بسیار شدید و ویرانگر نشان خواهد داد.

اما واقعیت میدانی، دست دروغگویان را رو کرده است. تا این لحظه، هیچ نهاد بین‌المللی و هیچ مرجع حقوقی مستقل، تحقیقات جامعی درباره انگیزه و عوامل این حادثه ارائه نداده و هرگونه ارتباط آن با ایران مطلقاً اثبات نشده است. حتی خبرگزاری رویترز که همواره در جهت منافع غرب قلم می‌زند، صراحتاً ادعان کرده است که انگیزه و ابعاد این حادثه همچنان در هاله‌ای از ابهام قرار دارد و کاملاً مبهم است. تحلیلگران مستقل بر این باورند که نباید این حادثه مشکوک را به‌عنوان یک قرینه واقعی و اثبات‌شده در تحلیل رفتار دفاعی ایران وارد کرد؛ بلکه از منظر سیاسی، این رویداد با تناسبی لایه‌ای برای تبدیل شدن به بهانه‌های ساختگی، پروژه‌های پرچم‌دروغین (FalseFlag) و محرک‌هایی مصنوعی از سوی سرویس‌های اطلاعاتی غربی-صهیونیستی دارند تا از طریق آن‌ها، افکار عمومی را فریب داده و بستر لازم را برای تشدید تنش‌ها و مشروعیت‌بخشی به تجاوزات نظامی خود فراهم آورند.

کلام آخر: پنجره‌های باریک تقابل تاریخی و ایستادگی تا پیروزی نهایی

باجمع‌بندی مجموعه‌داده‌ها، قرائن و تحرکات میدانی، اگر بخواهیم یک «نقشه هشدار» دقیق از وضعیت امروز منطقه ترسیم کنیم، کفه ترازو به شدت به نفع اثبات نیات تجاوزکارانه ائتلاف آمریکایی-صهیونیستی سنگینی می‌کند. نشانه‌های بسیار جدی و خطرناکی در صحنه وجود دارند؛ از اعزام لشکرکشی‌های دریایی و حرکت ناوهای هواپیمابر و تفنگداران متجاوز گرفته تا تقویت سامانه‌های پاتریوت در کشورهای مرعوب عربی، باقی ماندن نیروهای آمریکایی در سطح هشدار جنگی، اظهارات جنگ‌طلبانه ترامپ، اعلام آمادگی وقیحانه رژیم صهیونیستی برای شرارت مجدد، و در نهایت تشدید فشارهای نامشروع بر پرونده هسته‌ای ایران و ارجاع ظالمانه آن به شورای امنیت توسط نهادهای ابزاردست غرب. در کنار این موارد، شاخص‌هایی نظیر درگیری‌های دریایی در تنگه هرمز، حملات مشکوک به نفتکش‌ها، فاصله عمیق میان شروط عقلانی تهران و باج‌خواهی‌های واشنگتن، و شکست طرح آتش‌بس منطقی ایران، همگی ریسک بروزیک درگیری گسترده را به‌شدت افزایش داده‌اند.

با این حال، آنچه که در برابر این ماشین جنگی و رسانه‌ای ایستاده‌است، کوه استوار اراده ملت ایران و محور مقاومت است. آماده‌سازی هوشمندانه ایران برای پاسخی فراگیرتر، گسترش بی‌نظیر دژهای پدافند غیرعامل در تأسیسات هسته‌ای، وهماهنگی بی‌نظیر ارکان مقاومت در منطقه، عواملی بازدارنده هستند که دشمن را در تله محاسباتی خود گرفتار کرده‌اند. علاوه بر این، هزینه‌های نجومی انرژی و تبعات فاجعه‌بار سقوط اقتصاد جهانی در صورت وقوع یک جنگ فراگیر، و همچنین تداوم کورسوی مذاکرات غیرمستقیم، عواملی هستند که مانع از کشیده‌شدن قطعی و فوری ماشه توسط غرب می‌شوند.

در نهایت، برداشت راهبردی از این کارزار آن است که آنچه امروز شاهد آن هستیم، صرفاً یک جنگ روانی کلاسیک یا رجزخوانی‌های مرسوم دیپلماتیک نیست. به‌ویژه در بازه زمانی بیست و ششم سپتامبر تا دوم اکتبر، فاصله میان تهدید لفظی متجاوزان و قابلیت عملیاتی آن‌ها به‌طور بی‌سابقه‌ای و به شکلی کاملاً محسوس کاهش یافته است. مجموعه تحرکات عینی نظامی آمریکا و اسرائیل، گواه روشنی بر باورشدن محسوس پنجره خطر برای ازسرگیری یک جنگ گسترده است. اگر لجاجت و زیاده‌خواهی غرب در گره‌گشایی از سه محور اصلی، یعنی بازگشایی امن هرمز، پایان محاصره و تحریم‌های ظالمانه، و پذیرش حقوق مسلم هسته‌ای ایران ادامه یابد، آرایش خصمانه فعلی ائتلاف ظالم، امکان تبدیل سریع تنش‌های سیاسی به یک درگیری ویرانگر نظامی را فراهم کرده است. در این برهه حساس و تاریخی، چشمان بیدار حافظان امنیت باید بیش از هر زمان دیگری به سه شاخص کلیدی دوخته شود: تحرکات عملیاتی و لجستیکی ناوها و هواپیماهای سوخت‌رسان متجاوزان آمریکایی، هرگونه تغییر در وضعیت آماده‌باش پادگان‌های رژیم صهیونیستی، و کاهش یا تخلیه معنادار کادر دیپلماتیک آمریکا در کشورهای منطقه. ترکیب این شواهد میدانی، بسیار معنادارتر از هر بلوف سیاسی خواهد بود؛ اما آنچه در این میان قطعی است، صلابت، حقانیت و آمادگی همه جانبه جمهوری اسلامی ایران برای درهم شکستن هرگونه تجاوز و ثبت پیروزی تاریخی دیگری در کارنامه درخشان مقاومت است.

نوبت اول

فراخوان

شناسایی سرمایه‌گذار جهت مشارکت در توسعه زیرساخت‌های اراضی تحت تملک منطقه آزاد تجاری ـ صنعتی دوغارون

سازمان منطقه آزاد تجاری ـ صنعتی دوغارون در راستای تحقق مأموریت‌های توسعه‌ای خود و به منظور اجرای پروژه‌های راهبردی در محدوده اراضی تحت تملک، در نظر دارد از ظرفیت بخش خصوصی توانمند در قالب سرمایه‌گذاری و مشارکت در طراحی، احداث و بهره‌برداری از زیرساخت‌های کلیدی بهره‌مند شود. بدین وسیله از کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی دارای توانمندی مالی، فنی، مدیریتی و سوابق اجرایی مؤثر در حوزه‌های زیرساختی، دعوت می‌گردد مدارک و مستندات خود را جهت بررسی و ارزیابی اولیه به این سازمان ارائه نمایند.

محورهای اولویت‌دار سرمایه‌گذاری:

۱-۱۰ هکتار زون خشکبار
۲-۲۰ هکتار زون صنعت ساختمان
۳-۲۵۰ هکتار زون کشاورزی -گیاهان دارویی
۴-۱۷۰ هکتار تجاری خدماتی
۵-۵۰۰ هکتار زون بلوار تجاری - خدماتی
۶-۱۴ هکتار تجاری - خدماتی
۷-۲۵ هکتار زون شهرک خودرویی سنگین
۸-۲۵ هکتار زون ماشین آلات راهسازی
۹-۶۰ هکتار مجموعه تیرپارک ورودی ایران
۱۰-۵۰ هکتار تیرپارک - خدماتی رفاهی ورودی افغانستان
۱۱-۲۵۰ هکتار لجستیک
۱۲-پروژه هوشمند سازی سایت ۸۷۰۰ هکتاری منطقه
۱۳-۲۰ هکتار سایت پایانه مسافربری
۱۴-۵۰ هکتار زون صنایع شیمیایی
۱۵-جذب سرمایه گذار در حوزه ip
۱۶-۵۰ هکتار زون انرژی خورشیدی
۱۷-۳۰۰ هکتار زون فرودگاهی

آورده سازمان:
• اراضی تحت تملک منطقه آزاد

آورده سرمایه گذار:
• ایجاد زیرساخت در اراضی و زون های منطقه آزاد

مدارک مورد نیاز جهت ارزیابی صلاحیت:
نامه رسمی اعلام آمادگی برای سرمایه‌گذاری یا مشارکت (روی سربرگ شرکت، با امضا و مهر معتبر)
اساسنامه، آگهی تأسیس و آخرین تغییرات روزنامه رسمی
تصویر کارت ملی و شناسنامه اعضای هیئت مدیره و مدیرعامل
گواهی ثبت شرکت، شناسه ملی و کد اقتصادی
رزومه کامل شرکت و مستندات پروژه‌های مشابه اجراشده در ۵ سال اخیر
مستندات توان مالی و فنی
معرفی تیم فنی، مدیریتی و مشاوران پروژه پیشنهادی
پیشنهاد نوع مشارکت BOT، BOO، EPCF، BOLT، یا سایر مدل‌ها

توضیحات و الزامات حقوقی:
دریافت مدارک و اعلام آمادگی توسط متقاضیان، به‌منزله ایجاد هیچ‌گونه تعهد برای سازمان در خصوص انعقاد قرارداد، واگذاری زمین یا اجرای پروژه نمی‌باشد.
سازمان در انتخاب سرمایه‌گذار واجد شرایط، براساس قوانین و آیین‌نامه‌های مصوب شورای عالی مناطق آزاد و ضوابط داخلی خود مختار است.
صرفاً مدارکی که کامل، معتبر و در مهلت مقرر ارائه شوند، در فرآیند بررسی لحاظ خواهند شد.
در صورت شناسایی سرمایه‌گذار، مدارک تکمیلی مورد نیاز سازمان متعاقبا اعلام خواهد شد.

مهلت و نحوه ارسال مدارک:
متقاضیان محترم می‌توانند حداکثر ظرف مدت یک هفته از تاریخ درج آگهی، نسبت به ارسال فیزیکی یا الکترونیکی مدارک به نشانی زیر اقدام نمایند:
آدرس: دفتر مرکزی سازمان منطقه آزاد تجاری .صنعتی دوغارون شهرستان تایباد منطقه آزاد تجاری - صنعتی دوغارون
تلفن: ۰۵۱-۵۴۵۵۷۰۰۲
ایمیل info@irdfz.ir
کدپستی: ۹۵۹۴۱۴۴۴۱۳
تاریخ انتشار نوبت اول ۱۴۰۵/۷/۱۱
تاریخ انتشار نوبت دوم ۱۴۰۵/۷/۱۸

سازمان منطقه آزاد تجاری .صنعتی دوغارون

فراخوان

شناسایی و ارزیابی صلاحیت تسهیلگران مشارکت و آژانس‌های جذب سرمایه‌گذاری

سازمان منطقه آزاد تجاری .صنعتی دوغارون در نظر دارد، به منظور تهیه و تدوین بسته‌های سرمایه‌گذاری، بازاریابی و ترویج فرصت‌های سرمایه‌گذاری، طراحی و مدیریت سامانه معرفی فرصت‌ها و نیز شناسایی، جذب، هدایت و پشتیبانی از سرمایه‌گذاران داخلی و خارجی، نسبت به شناسایی و ارزیابی صلاحیت اشخاص حقوقی واجد شرایط اقدام نماید.

متقاضیان باید ضمن برخورداری از سابقه فعالیت در پروژه‌های توسعه‌ای زیرساختی یا غیرزیرساختی، به‌ویژه در زمینه تهیه مطالعات و طرح‌های اقتصادی و سرمایه‌گذاری، واجد حداقل یکی از صلاحیت‌های زیر باشند:

• دارای مجوز تاسیس کارگزاری جذب سرمایه‌گذاری خارجی از سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران؛
• شرکت‌های حقوقی دارای صلاحیت یا رتبه «برنامه ریزی و اقتصاد» از سازمان برنامه و بودجه کشور؛
• شرکت‌های تأمین سرمایه دارای مجوز از سازمان بورس و اوراق بهادار؛
• شرکت‌های مشاور سرمایه‌گذاری دارای مجوز یا گواهینامه صلاحیت معتبر از مراجع ذی‌صلاح.

متقاضیان واجد شرایط می‌توانند حداکثر ظرف مدت سه روز کاری از تاریخ انتشار این فراخوان، درخواست رسمی، مدارک ثبتی، مجوزها و گواهینامه‌های صلاحیت، رزومه شرکت، سوابق مشابه و معرفی تیم تخصصی خود را به نشانی - آدرس: دفتر مرکزی سازمان منطقه آزاد تجاری .صنعتی دوغارون شهرستان تایباد منطقه آزاد تجاری - صنعتی دوغارون

تلفن: ۰۵۱-۵۴۵۵۷۰۰۲

ارسال نمایند.

این فراخوان صرفاً با هدف شناسایی و ارزیابی صلاحیت منتشر شده و به منزله انتخاب قطعی یا ایجاد تعهد برای سازمان نیست. متقاضیان واجد صلاحیت، حسب تشخیص سازمان، برای ادامه فرایند انتخاب دعوت خواهند شد.

سازمان منطقه آزاد تجاری .صنعتی دوغارون